

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

sen, var afstanden ved det forslag, som forligsmanden lagde frem, imellem parterne forholdsvis ringe, så man må vel have lov at forudse, at en endelig løsning må være nærliggende.

Der er grund til yderligere at beskæftige sig med, hvor hurtigt dette lovforslag skal køres igennem. Skal det nu køres igennem med den procedure, som er indledt her i dag, ved at der er givet dispensation til første behandling, skål det så køres igennem i folketinget på normal vis? Jeg vil gerne om det sige, at det radikale venstre er naturligvis interesseret i en hurtig løsning, hvis alle vil medvirke hertil. Det skal ikke komme til at skorte på det radikale venstre, hvis man her virkelig er indstillet på en hurtig løsning af dette problem.

Med disse bemærkninger skal jeg på det radikale venstres vegne anbefale lovforslaget til en hurtig behandling i tinget.

Aksel Larsen: Der kan herske tvivl om, hvorvidt denne forhandlings realitet er overenskomstforholdene for landbrugets og slagteriernes arbejdere, eller det er spørgsmålet om, hvad landbruget skal have af penge fra staten til støtteordninger, fordi regeringen ingen landbrugspolitik har. Vi har overvejet, hvad der skulle lægges mest vægt på i debatten; vi kom til det resultat på vort gruppemøde, at vi vel nok her ved første behandling måtte begynde med at beskæftige os med sagens formalitet, nemlig det fremsatte lovforslag, som er et forslag om tvungen voldgift i en arbejdskonflikt, og det er derfor, jeg er ordfører, men det udelukker ikke, at vi eventuelt senere kan sadle om for at lægge mere vægt på den anden side, på sagens realitet, og det passer mig i grunden meget praktisk, da jeg gerne skulle være på den anden side af Store-Bælt til et møde i aften.

Selv om jeg altså væsentligt skal beskæftige mig med spørgsmålet om konflikter, voldgift osv., så synes jeg alligevel, at regeringen, formodentlig repræsenteret ved stats-

ministeren, burde benytte lejligheden til at fortælle folketinget noget mere konkret om, hvad man hidtil har lovet landbruget. Hr. Asger Jensen fra det konservative folkeparti antydede jo, at det bl. a. var lovet landbruget, at hver øre, de skulle give i lønforbedringer, skulle de få refunderet af staten. Det vil vi gerne høre lidt mere om. Det var i øvrigt rart at få at vide, hvordan regeringen har tænkt sig at fastholde eller fravige statsministerens tidligere udtalelser om, at der ville ikke blive penge til landbruget ud over de hidtidige støtteordningers rammer.

Situationen er i øvrigt mærkelig. Forligsmanden har forhandlet med parterne og har en skitse til et mæglingforslag parat. Det er klart for alle, der ved, hvad det betyder, at han på ganske få timer kunne have udformet skitsen til et regulært mæglingforslag. Skitsen, som omfatter alle nødvendige detaljer, forelægges for de forhandlende parter; fagforeningsrepræsentanterne erklærer, at de er villige til at anbefale skitsen eller anbefale et sådant mæglingforslag, men repræsentanterne for landbrugets og slagteriernes arbejdsgiverforening siger nej, de vil ikke anbefale den.

Det er egentlig mærkeligt, når man nu ved — og jeg går ud fra, at hr. Asger Jensens ord står til troende — at landbrugets arbejdsgiverforening havde sikkerhed for, at det ville ikke komme til at koste — undskyld udtrykket — fem flade øre; regeringen ville betale.

Men så bliver det interessant, når man henholder sig til den begrundelse, der er givet offentligt — vi har læst det i aviserne, og vi har hørt det fra hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt) i dag — nemlig at landbrugets arbejdsgiverforeninger ønskede at være solidariske med industrien, de kunne ikke finde sig i, at der blev givet bare én øre mere til landbrugets og slagteriernes arbejdere i lønforbedringer, end der var blevet givet til industriens arbejdere. Det er virkelig en mærkværdig begrundelse. Det er en mærkværdig begrundelse, dels fordi vi ikke kan